

عنوان مقاله:

سنجش تاب آوری شهر در برابر زلزله با مدل پرومته، نمونه موردی: منطقه یک شهرداری تهران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 10، شماره 20 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی عشقی چهاربرج - دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری

حسین نظم فر - استاد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

زلزله به عنوان یکی از فاجعه بارترین و مخرب ترین انواع مخاطرات طبیعی دارای اشکال بزرگ و پیش بینی ناپذیر می باشد. لذا، نمی توان از پیامدهای آن جلوگیری کرد. در مقابل این وضعیت، راهبرد های سازمان های بین المللی برای کاهش بلایا، ایجاد جوامع تاب آور در برابر زلزله است که این امر نیازمند ارزیابی میزان تاب آوری شهر در برابر زلزله و برنامه ریزی اصولی در راستای تاب آور نمودن آن می باشد. بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف ارزیابی و سنجش میزان تاب آوری نواحی ده گانه منطقه یک شهرداری تهران در برابر زلزله صورت گرفته شده است. در این مقاله، روش پژوهش توصیفی- تحلیلی از نوع کاربردی است. هم چنین، برای سنجش تاب آوری نواحی منطقه یک تهران از ده معیار اصلی در قالب ۴۲ زیر معیار استفاده شده است که برای تعیین اهمیت نسبی معیار های مورد پژوهش از فرآیند تحلیل شبکه ای تجزیه و تحلیل داده ها و تعیین میزان تاب آوری نواحی در برابر زلزله از مدل پرومته و گایا بهره برده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که نواحی ۲، ۷ و ۸ از تاب آوری زیاد، نواحی ۳ و ۴ از تاب آوری متوسط، ناحیه ۱۰ از تاب آوری کم و نواحی ۱، ۵، ۶ و ۹ از تاب آوری خیلی کم در برابر زلزله برخوردار می باشند. به طور کلی می توان از نتایج پژوهش چنین استنباط نمود که نواحی که در غرب منطقه یک شهر تهران قرار گرفته اند از تاب آوری زیادی و نواحی که در قسمت مرکزی و به ویژه در شرق منطقه یک واقع شدند از تاب آوری کمی در برابر زلزله برخوردار می باشند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، زلزله، فرآیند تحلیل شبکه ای، مدل پرومته، منطقه یک تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599303>

